

ROMANTIČNO BEGSTVO

1.

Obično vo takvi kvečerini
koga od srtot na sosednata planina
ke sleze nokmiot čuvar
so pozlaten ključ na vratot,
i otvorajki gi portite
na džagurlivoto korzo
so veličestvena zdodevnost
ke gi isturi nokvite
polni so trkalezni želbi,
obično vo takvi kvečerini
koga započinuva odnovo
starata nedovršena
sekomu poznata raspravija
pomegu mnogute šetači
i maloto šetalište,
obično vo takvi kvečerini
od onoj agol na staničnata ulica
kađe što klinčat sevezden
kako bosl štrkovi
čistačite na čevli,-
so štrakanje na četkite
nepoznatiot prijatel
ne vika da gi počituvam
svoite graganski dolžnosti.
I duri stojam pokorno podnavednat
i gledam kako besprekorno
vladee so svojot zanaet
i volšebno gi svetnuva
site vetvi nadevanjaj
on ni ja rasprava gorčливо
svojata stara prikazna
za nekakva si devojka,
za nekakva uličarka,
što ne znam kako živeela
gore na Treti kat.

2.

Obično vo takvi kvečerini
slušam obična prikazna.

"Veruvaj, veli prijatelov,
 toa e ... za neverovanje.
 Srna e poskakulica,
 najlična vo seta ulica,
 nema pa nema polična.
 Da mi e nešto nevesta,^t
 da seti vezden do mene -
 koj alot ke mi go izmeri!
 Togaš da vidiš rabota -
 za dva dni ke spečalime
 kako za cela godina.
 A ona...vrtiopaška,
 vrti nekakov nikakvik,
 star ama bogat i darežliv.
 Ne saka ni da pogledne,
 ke dojde, ke se potkrene,
 ke mi gi potturi čevlite,
 čevli od zmiska koža
 i - čisti ako umeeš.

Eh. kleta, pusta živeačko!
 Rodi go čovek so zvezda,
 frli go vo dumanite".

3. Obično vo takvi kvečerini
 ja slušam istata prikazna.
 A denes koga me povika
 štrakanjeto na četkite
 da dojdám, da gi počituvam
 svoite graganski dolžnosti,
 mojot nepoznat prijatelj
 započna sčudonevideno
 za svojatapoznanička,
 srnata poskokulica,
 obična vrtiopaška.

"Zmija e, rače jadosano,
 so goltrak pogolem od mene
 izbega za r o m a n t i k a.
 Gi svleče sama čevlite
 ko što se ~~svlekuva~~ zmijata

i mi gi ostavi podarok
 so nešto da ja pametuvam,
 pa gušnatizaminaa
 bez zdravo i bez zbugovanje.

Eh. kleta, pusta živeačko.
 Rodi go čovek so zvezda,
 frli go vo dumanite.
 No životot e trkalo,
 ke mine druga nekoja
 polična i poprilična,
 ke i se fatat čevlite,
 čevli od zmiska koža.

I togaš - gledaj rabota!"

4. Obično vo takvi kvečerini
 koga od srtot na sosednata planina
 ke sleze nokniot čuvar
 so pozlaten kluč na vratot,
 mnogumina se nurkaat
 vo negovite nokvi
 zgolemuvajki go rojot
 na trkaleznite želbi.
 Obično takvite kvēčerini
 nosat nešto neobično.

РОМАНТИЧНО БЕГСТВО

1.

Обично во такви квечерини
кога од ертот на соседната планина
ќе слезе ноќниот чувар
со познатиот клуч на вратот,
и отворајќи ги портите
на цагорливото корзо
од величествена здодевност
ќе ги истури ноќвите
полни со трпалезни желби,
обично во такви квечерини
кога започнува одново
старата недовршена
секому позната расправија
помеѓу многуте петачи
и малото петалиште,
обично во такви квечерини
од оној агол на станичната улица
каде што клинчат севезден
како боси штркови
чистачите на чевли, -
со штракање на четките
непознатиот пријател
ме вика да ги почитувам
своите граѓански должности,
и дури стојам мирно поднаведнат
и гледам како беспрекорно

владее во својот занает
и волшебно ги светнува
сите ветви надевања,
он ми ја расправа горчливо
својата стара приказна
за некаква си девојка,
за некаква уличарка,
што неznam како живеела
горе на трети кат.

2.

Обично во такви кверерини
слушам обична приказна.
"Верувај, вели пријателов,
тоа е ~~за~~ за неверување.
Срна е поскакулица,
најлична во сета улица,
нема па нема полична.
Да ми е нешто невеста,
да седи везден до мене -
кој алот ќе ми го измери !
Тогаш да видиш работа -
за два дни ќе спечалиме
како за цела година.
А она... вртиопашка,
врти некаков нигаквик,
стар ана богат и дарешлив.
Не сака ни да погледне,
Ќе дојде, ќе се поткрене,

ќе ни ги поттури чевлите,
чевли од змијска кожа,
и - чисти ако умеш.

Ех, клета, пушта живеачко !
Роди го човек со звезда
фрли го во думаните.

3.

Обично во такви квечерини
ја слушам истата приказна.
А денес кога ме повика
штракавето на чевлите
да дојдам, да ги почитувам
своите граѓански должности,
мојот непознат пријател
започна чудоневидено
за својата познаничка
срната поскакулица,
обична вртиопашка.

Змија е, рече јадосано,
со голтрак поголем од мене
избега за романтика.
Ги слече сама чевлите
но што се свлекува змијата
и ми ги остави подарок
со нешто да ја наметувам,
па гулнати заминаа
без здраво и без збогување.

Ех, клета, пуста живеачко.
Роди го човек со звезда,
Фрли го во думаните.

Но животот е тркало,
Ќе мине друга некоја
полична и попрлична,
Ќе и се фатат чевлите,
чевли од змиска кожа.

И тогаш - гледај работа" !

4.

Обично во такви квечерини
кога од сртот на соседната планина
Ќе слезе нојниот чувар
со позлатен клуч на вратот,
многумина се нуркаат
во неговите нојви
зголемувајќи го бројот
на тркалезните желби.

Обично таквите квечерини
носат нешто необично.